

Řádky z Kladna

David Prentis

Nová právní forma Ligy pár páru v ČR

Naše organizace byla registrována v březnu 1995 jako organizace s mezinárodním prvkem, jako pobočka mezinárodní organizace The Couple to Couple League International (CCLI) se sídlem v Cincinnati, USA. Chtěli jsme zaručit, aby měla mateřská organizace nad pobočkou kontrolu, aby nepadla do špatných rukou. V září 2004 ale rozhodla rada CCLI, že bude spolupracovat v cizině jen s organizacemi, které pracují v angličtině nebo španělštině, což znamená, že s námi již odmítá spolupráci. Podle původních stanov LPP rozhoduje ústředí CCLI o všem podstatném v pobočce (např. jmenuje a odvolává ředitele) a jejich nový přístup prakticky ochromuje naši práci.

V této situaci bylo na minulou konferenci rozhodnuto vzít věci do vlastních rukou a změnit postavení Ligy na občanské sdružení. Přípravný výbor vypracoval nové stanovy, které byly již Ministerstvem vnitra schváleny. Zakládací shromáždění nové organizace **Liga pár páru České republiky, o.s.** se koná **v sobotu, 19. května 2007 ve 14 hodin v Milhosticích, 6, 257 91 Sedlec-Prčice.**

Členství v dosavadní LPP bude automaticky převáděno na nové občanské sdružení, a členové jsou zváni k účasti na zakládacím shromáždění. Členy jsou učitelé a zástupci LPP a všichni, kdo mají v den shromáždění zaplacené členství nejméně do tohoto 70. čísla bulletinu (viz obálka). Původní organizace nezanikne, ale „usne“. V praxi bude pokračovat práce Ligy stejně jako v minulosti.

Místem shromáždění je bydliště našich učitelů Miroslava a Jitky Novákových, kteří svůj dům současně laskavě dávají ten víkend k dispozici našim učitelským párům na vzdělávací seminář o kojení. Kdo by potřeboval informace o tom, jak Milhostice najít, může jim zavolat na mobil, č. 777 058 911.

Mezinárodní práce

Z naší strany nechceme zapomínat na mezinárodní význam našeho apoštolátu. Pro naši práci jsme v minulosti bohatě dostávali od jiných (a ještě dostáváme), takže je na místě pomáhat dalším, kteří jsou na tom hůř než my.

Chtěli bychom podporovat Ligu v Gruzii, kde Dodo vyškolil 5 učitelek v roce 2001. Kvůli vážné hospodářské situaci dvě z nich emigrovaly. Dr. Chatuna

Meurmishvili vede zbylou skupinu a rozšiřuje práci přes své kontakty na univerzitách do sousedních zemí, Ázerbajdžánu a Arménie. Podmínky jsou chaotické. Elektřinu mývají jen 2 hodiny denně, telefon a internet často nefungují, vztahy s Ruskem nejsou příznivé, lidé žijí v takové bídě, že jim Chatuna někdy přispívá na cestu, aby se mohli zúčastnit kurzů. Je velký zájem a jsou další zájemci o školení na učitele. Uvažovali jsme, že bude lepší, když Dodo vyškolí Chatunu na školitelku učitelů, aby kvůli tomu nemusel sám jezdit do Gruzie. Chatuna bude u nás od 29.7. do 5.8. Letenka bude stát asi \$600 + poplatek za vízum. NFP International, která podporuje LPP v SR, tu letenku snad zaplatí, ale chtěli bychom dát také za českou a slovenskou Ligu nějaký příspěvek na chod práce v Gruzii.

V diecézi Kumbo v Kamerunu pracují dlouholetí učitelé Ligy, Ephraim a Theresia Lukongovi. Od roku 2005 nedostávají už celý plat od ústředí CCLI, které nyní rozděluje peníze mezi dvě diecéze. Je na místním biskupovi, aby našel zbývající částku. Diecéze je však velmi chudá a biskup peníze na zajištění plného platu nemá. Ephraim a Theresia jsou manželé 32 let a mají 6 vlastních dětí ve věku 31, 28, 26, 23, 20 a 14 let, a 4 adoptované děti ve věku 24, 21, 16 a 5 let. První dvě děti jsou již samostatné, ale ostatní ještě studují nebo jsou na základní škole. Ephraim a Theresia vedou tým 14 učitelských párů, a v březnu psali, že v současné době vyučují 102 párů PPR. Je velký zájem! Protože v minulosti byla nám osobně i LPP jako organizaci prokazována štědrost, rozhodli jsme poslat diecéznímu biskupovi peníze v protihodnotě 37.000 Kč na plat Ephraima a Theresiy na rok 2007, aby dostali původně smlouvenou částku \$6.000 a netrpěli nouzí. Rádi bychom zopakovali tuto podporu i v roce 2008.

Normální příjem LPP ovšem nestačí krýt tyto výdaje. Proto se obracíme na vás, naše členy a sympatizanty, abyste nám pomáhali podporovat šíření práce Ligy v Gruzii a Kamerunu. Můžete posílat sponzorské příspěvky pro tyto dvě země (případně i určit cílovou zemi) na české nebo slovenské ústředí Ligy. Pán Bůh zaplat vaši štědrost!

14. konferencia Ligy pár páru v ČR a SR

Tohtoročné 14. stretnutie aktívnych členov LPP a tých, ktorí by sa v budúcnosti chceli angažovať vo svojom okolí pri šírení symptotermálnej metódy PPR a manželskej čistoty sa uskutoční prvý októbrový víkend t.j. v dňoch **5.-7. 10.2007 v Trenčianskych Tepliciach** (v piatok – od 18.00 hod príchod, ubytovanie... – ukončenie v nedeľu popoludní cca 14.30 hod).

Orientačná cena za ubytovanie a stravu na jeden deň pre dospelú osobu je **340 Sk**. Konkrétne zľavy na deti, prípadný príspevok na cestu budeme riešiť pri záväznom prihlásení záujemcov o účasť na konferencii. **Prosíme všetkých, ktorí máte záujem zúčastniť sa tohto stretnutia, aby ste sa nahlasovali manželom Predáčovým (pre SR) alebo manželom Prentisovým (pre ČR) E-mailom, alebo telefonicky od teraz až do 31.8.2007.**

Popôrodná depresia

osobná skúsenosť

Chcela by som sa s vami podeliť o moju skúsenosť a zážitky, ktoré som prežila po pôrode môjho prvého syna. Nebolo to totiž všetko také ideálne a pekné, ako som si to predstavovala po prečítaní knihy manželov Kippleyových Umění prirodzeného plánování rodičovství, najmä kapitoly o ekologickom kojení.

V nemocnici, kde som rodila, bol tzv. rooming-in, takže bábätká nám brali iba na noc. Približne od polnoci do piatej ráno, kedy nám ich doniesli na kojenie. A práve týmto mojím „kojením“ sa to všetko začalo. V knihe i v letáku o ekologickom dojení som si prečítala niečo v tom zmysle, že kojenie je predsa tá najprirodzenejšia vec na svete. A veru nebola.

Malý dosť plakal a za ten svet nechcel chytiť prsník do úst a potom aj keď chytil a myslela som si, že ťahá ostošeť, po odvážení sme zistili, že veľa toho nevyopil. Pritom mlieko mi striekalo. Tu nastala ďalšia komplikácia a to odstriekavanie mlieka, o čom som prvý raz počula práve tu na pôrodnici. Nikdy som necítila, či mám prsníky plné-naliate alebo či malý ťahá alebo len „žužle“. Jednoducho som z toho kojenia bola poriadne zmätená.

Keď som prišla domov bolo to ešte horšie. Keď malého na druhej poradni odvážili, povedali mi, že málo priberá a mám ho prikrmovať. A tak som sa zmietala v pocitoch, že snáď nemám dostatok mlieka, viac-menej som bola o tom presvedčená a mama ma presviedčala, že ho mám dosť, veď po stlačení bradavky, niekedy až vystreklo. Malý stále spal a keď som chcela aby papal, musela som ho budiť.

Potom mi prišlo zatažko čokoľvek urobiť. Vo všetkom som mala zmätok a nadobúdala som pocit, že sa nedokážem o malého postarať a lepšie by mu bolo kdesi inde (v dojčenskom ústave?), ale rozhodne nie pri mne. Manžel nechápal, čo sa so mnou robí, mama mi povedala, že či ich už nemám rada, keď sa takto správam a rozprávam.

Teraz prídu tvrdé slová, ale vtedy som to presne takto cítila a prežívala. Z tohoto pocitu na nič súcosti som úplne vážne začala uvažovať o samovražde. Aj keď som to povedala svojmu manželovi, nebral to vážne a presviedčal ma, že je všetko v poriadku. Už som len čakala, kedy bude mať náš malý Alexander (Saško) krst a chcela som skončiť s našimi životmi. Nakoniec, keď moji rodičia videli, že sa zo mňa stala jedna neprívetivá, nezhovorčivá a zachmúrená osoba, rozhodli sa, že si ma aj so synom zoberú k sebe do Martina. Toto bolo približne mesiac po pôrode. Na druhý deň pobytu u rodičov všetko vyvrcholilo. Saško ležal vedľa mňa a plakal a ja som o neho nemala vôbec žiadny záujem. Ocino ma donútil, aby som ho prebalila a nakojila, čo ma ešte viac ubíjalo, lebo som bola presvedčená, že nemám mlieko. To už ocino nevydržal a povedal, že musím ísť k psychiatrovi. Diagnostikovali mi afektívnu depresívnu poruchu a hospitalizovali ma na psychiatrickej klinike v Martine. Všetmožno som sa tomu bránila, ale všetci okolo mňa už boli takí nešťastní, že ma donútili podpísať súhlas s hospitalizáciou. Začalo sa 6 najhorších týždňov v mojom živote. Prvé

dni v nemocnici si ani poriadne nepamätám. Len viem, že som tam nechcela zostať. Potom ma všetko, čo sa okolo mňa dialo, veľmi rozrušovalo. Veľmi som chcela ísť domov, k rodičom. Keď sa mi stav trochu zlepšil, mohlo to byť asi tak po 2 či 3 týždňoch, dovolili mojím rodičom, aby chodili za mnou aj s maličkým.

A odrazu to tu bolo! Tešila som sa naňho, nevedela som sa dočkať návštevy, aby som mohla byť s ním. S radosťou som ho prebalila i nakrmila, samozrejme z fľašky, pokočíkovala... Po šiestich týždňoch hospitalizácie som sa konečne dostala na slobodu a naozaj mi už bolo lepšie. Dosť ma trápilo a otravovalo, že som musela viac ako rok brať lieky. Samozrejme počas hospitalizácie mi museli „zastaviť mlieko“, takže Saško bol kojenný asi 1 mesiac. Dnes už má 3 a pol roka a na toto všetko dosť nerada spomínam, ale myslím si, že treba aj o tomto hovoriť.

Keď sme zo zdravotných dôvodov, nemohli počať ďalšie bábätko, úspešne sme využívali STM. Aj s druhým synom Nikolajkom (narodil sa 2a pol roka po Saškovi) boli začiatky kojenja úmerné. Moje noci vyzerali tak, že Nikolajko zaplakal ja som ho prebalila a išla koiť. On plakal a za ten svet nechcel chytiť prsník. Po hodine bojovania, keď už aj môj manžel povedal, že ma obdivuje a on by to už bol vzdal, som si povedala, že od toto dieťaťa musím koiť a ak mu bude treba ten prsník aj dve hodiny dávať, tak to vydržím. Nakoniec sa Nikolajko schuti napapkal. Cez deň zase stále spal a aj moje pokusy ho zobudiť boli márne. A tak moje dvojtýždňové dieťaťko aj pomenej priberalo, lebo jedol asi tak 4x za 24 hodín. To sa po dvoch týždňoch upravilo a potom som ešte asi dva mesiace bojovala s veľmi bolestivými bradavkami, ale aj to som prestála a hoci už má 14 mesiacov, ešte stále si to kojenie obaja vychutnávame.

* * *

Počas celého druhého tehotenstva som sa utiekala k San Gerardovi Maiellovi-ochrancovi matiek a som presvedčená o tom, že on má hlavnú zásluhu na tom, že som mohla dojsť k môjmu druhému synu Nikoljaka a neupadla do depresie ako sa to stalo pre Saškovi.

V modlitbe k nemu je v závere napísané: „... a budem rozširovať tvoju úctu a dôveru v teba...“

Keďže vy máte predsa len väčšiu možnosť mi pomôcť tento môj sľub vyplniť, tak vás aj v tomto prosím o pomoc a podporu.

Ďakujem . M.K.

Výzva

Laktační Liga, viz <http://www.kojeni.cz/liga.php?tema=3>

VÝZVA ke zdravě uvažující odborné i laické veřejnosti k podpoře, ochraně a prosazování kojení v ČR.

Kojení či krmení dítěte mateřským mlékem přináší četné a nezvratné výhody pro dítě, matku, rodinu, i pro celou společnost. Jedná se o výhody zdravotní, výživové, imunologické, vývojové, psychologické, sociální, ekonomické

a ekologické. Tyto vědecky podložené skutečnosti nebyly zatím schopny ovlivnit myšlení naší populace tak, abychom mohli říci, že jsme se současným stavem přirozené výživy v ČR spokojeni. V četných projektech se podařilo prokázat, že změny v režimových opatřeních na porodnicích a jejich dodržování po propuštění dítěte vede ke zvýšení počtu kojených dětí v pozdějším období.

K zajištění optimálních podmínek pro kojení by se měla podporovat tato opatření:

1. Sjednotit přístup v managementu kojení všech zdravotníků, kteří přicházejí do styku s kojící ženou.
2. Propagovat výlučné kojení do šesti měsíců věku dítěte a v kojení s postupně zaváděným příkrmem pokračovat až do dvou let.
3. Mít dobré teoretické i praktické znalosti v technice kojení, v předcházení a řešení problémů vzniklých při kojení.
4. Zavádět v porodnicích takové zásady a postupy, které kojení podporují a usnadňují, a uplatňovat je i po propuštění.
5. Doporučujeme laické i zdravotnické veřejnosti aktivně zasahovat proti takovým praktikám, které kojení negativně ovlivňují.
6. Seznámit se se zařízeními, která kojení podporují (Národní laktační centrum, Laktační liga, UNICEF, Dokumentační centrum na podporu kojení, ANIMA)
7. Podporovat v ČR vznik laktačních specialistů (laktačních konzultantů) na úrovni regionální. Efektivní komunikace mezi osobami, které mohou radit kojící ženě, je nezbytná.
8. Podporovat vznik Horkých linek a poradenských center na kojení.
9. Propagovat vnímání kojení jakožto běžné součásti každodenního života, podporovat kojení v rodině a ve společnosti.
10. Prosazovat, aby byly zdravotními pojišťovnami rutinně hrazeny nezbytné služby a úkony spojené s kojením, včetně času, který věnují zdravotníci posouzení kojení a dohledu nad ním.
11. Rozvíjet a udržovat efektivní komunikaci a spolupráci s ostatními zdravotníky, aby bylo zajištěno optimální vzdělávání o kojení .
12. Podporovat, aby se znalosti o kojení staly běžnou součástí výuky na lékařských fakultách, veškerých středních a základních školách.
13. Zasazovat se o to, aby bylo kojení v médiích představováno kladně.
14. Apelovat na zdravě smýšlející veřejnost i média, aby nadále podporovaly trendy směřující ke zdravějšímu životnímu stylu, což je i kojení, a nepodléhaly módním vlnám, které tyto poznatky zpochybňují a zlehčují jejich důležitost.

Vyzýváme laickou veřejnost a všechny odborné společnosti, sdružení, nadace a odpovědné státní instituce, aby napomáhaly svými programy a činnostmi vytvářet pozitivní atmosféru vedoucí k podpoře, ochraně a prosazování kojení.

[Pozn. red. Stouto Výzvou Laktační ligy upřímně souhlasíme. Pro naše instruktory připravujeme seminář o kojení v Milhosticích v květnu.]

20. výročí *Donum vitae*

David Prentis

V 22. února 2007 uplynulo 20 let od vydání Instrukce Kongregace pro nauku víry *Donum vitae* (Dar života) „O respektování rodičího se lidského života a o důstojnosti plození“ Instrukce jedná o problematice asistované reprodukce, konkrétně o umělém oplodňování a oplodňování ve zkušence neboli *in vitro fertilizaci (IVF)*, a podepsal ji prefekt Kongregace pro nauku víry, Joseph kardinál Ratzinger, nynější papež Benedikt XVI.

Instrukce diskutuje o heterologickém umělém oplodňování, při kterém pochází jedna gameta od cizího darce. To není dovolené, protože přitom naruší třetí osoba, i když většinou anonymně, jednotu manželů. Je to jakési cizoložství na dálku. Odsouzené je také náhradní mateřství, které je ještě horší – manželé platí ženu za odnošení jejich dítěte.

Ani homologické umělé oplodňování – oplodňování z gamet obou manželů – není dovolené, i když je méně závadné než heterologické oplodňování, „protože nikdy není dovoleno oddělovat tyto různé aspekty do té míry, že by se pozitivně vylučoval buď úmysl plození nebo manželské spojení.“ (II.B4a) To je stejná argumentace jako proti antikoncepci. Vidíme, že IVF je jedním z neblahých plodů antikoncepce, jejíž dlouholetá praxe způsobila přijetí oddělení pohlavního aktu od plození dítěte. Hovorově řečeno: když může být sex bez dětí, můžou být i děti bez sexu. Manželský akt přestává být aktem vzájemného darování se s možností přijímání nejkrásnějšího ovoce lásky, daru dítěte, a redukuje se na pouhou zábavu. A když si manželé vzpomenou, že po kariéře, domu, autě, atd. by chtěli také dítě, zjistí případně, že to nějak nejde, a očekávají, že to lékař vyřeší. Pokud mají za sebou několik let antikoncepční praxe (hlavně těch agresivnějších typů – HA nebo IUD) nebo dokonce promiskuitní chování nebo umělý potrat, neuvědomují si, že nejspíše právě tím zničili svou plodnost. I bez toho žijeme v době se sníženou mužskou plodností způsobenou hormony z HA a z krmiva pro dobytek, které přicházejí do pitné vody.

Neplodnost je samozřejmě velkou bolestí, což *Donum vitae* uznává. Současně ale zdůrazňuje, že neexistuje právo na dítě, jako by bylo zbožím. Dítě je rodičům darem, ne však majetkem, s kterým mohou disponovat; je jim jako propůjčené na čas. Mají úkol je milovat, vzdělávat a pečovat o ně. Má jako člověk svá vlastní práva.

Procedura IVF je nebezpečná, zaprvé pro ženu. Musí brát prostředky na produkci většího počtu vajíček (v přirozeném cyklu dozrává zpravidla pouze jedno), protože lékaři přenesou víc embryí, aby se alespoň jedno uchytilo. Vajíčka se odebírají invazivním způsobem. Pro ženu je to všechno rizikové. Očekává se, že muž produkuje sperma morálně nepřijatelnou masturbací. Vajíčka a spermie se spojí v misce. Vznikne tím několik zygot. I když mají pouze jednu buňku, jsou to lidé s vlastním genetickým kódem a právem na život a důstojné zacházení! Rostou několik dní do stádia osmi buňek. Lékař vyjme

jednu buňku na kontrolu „kvality“. Když má embryo „vadu“, např. Downův syndrom, je odmítnuto a usmrčeno. Vybraná embrya jsou pak přenesena do dělohy matky. Dříve byl používán větší počet embryí, třeba šest. Pokud se ale všechna uhnízdila, prováděli lékaři tzv. „selektivní redukci“, to znamená, že zabíjeli několik dětí v lůně matky, aby ty zbylé měly šanci se narodit a přežít. Dnes bývají opatrnější a používají maximálně tři embrya. Ta ostatní mohou být využívána na výzkum, který nepřezijí, nebo mohou být zmrazena (sám o sobě nebezpečný proces) pro další pokus o oplodnění. Ostatní se usmrčují. Protože je celý proces často neúspěšný, musí být víckrát opakován, a tak umře mnoho dětí, aby se mohlo jedno narodit.

IVF je velmi nebezpečná také pro ty počaté děti, ale Instrukce zdůrazňuje: „... i v případě, že by se postupovalo se všemožnou opatrností, aby se zamezila smrt lidských zárodků, homologní IVF a ET odděluje od manželského aktu úkony, které vedou k lidskému oplodnění.“ (II.B.5) Dítě má právo být počato v těle matky v důsledku normálního manželského aktu. Není správné ponechat oplodnění dítěte a počáteční péči o ně lékařům a biologům v laboratoři. Víme z dětské psychologie, že nepříznivé podmínky škodí dítěti víc v raném věku. Mladší děti jsou zranitelnější, dítě před narozením zvláště. Když Stvořitel určil, že má dítě v prvním týdne života cestovat vejcovodem do dělohy, místo aby začalo život přímo v děloze, musel mít své důvody. Ještě nevíme, jaký dopad má praxe IVF na člověka, kterému chybí právě tento první týden v těle matky. Sotva bude příznivý.

Instrukce nemohla předvídat celý vývoj posledních 20 let, jako např. používání embryí jako zdroje kmenových buněk, nebo klonování embryí. I když je vyvíjeno mnoho úspěšných terapií s používáním morálně neproblematických adultních kmenových buněk, hlavní váha výzkumu se soustředí na používání embryonálních kmenových buněk, při kterém se zabíjejí embrya – bez jakéhokoli úspěchu. Vyrábět člověka *přímo s cílem* ho použít na výzkum a zabít, je snad nejvyšší cynismus, ještě horší než potrat nechtěně zplozeného dítěte. Důvod je zřejmě nikoliv vědecký, ale ideologický. Stejná ideologie žene pokusy klonovat člověka. Jde o prestiž, o lidskou pýchu. Člověk se chce postavit na místo Boha a sám tvořit lidi, manipulovat s nimi a rozhodovat o jejich životu a smrti. Jsou to myšlenky románu Aldouse Huxleyho *Odvážný nový svět*, ve kterém je představa, že se za několik set let budou lidé vyvíjet pouze v umělých dělohách (slovo „matka“ je chápáno jako vulgární), a malá elita ovládá ostatní otroky. Huxleyova představa je snad příliš naivní a optimistická. Jednání dnešních vědců je již hrozná blasfemie, hřích volající do nebe, který se dočká Božího trestu, pokud se lidé neobrátí a nebudou se kát.

Je opravdu těžké pracovat proti všem zlům *kultury smrti*, jako jsou např. potraty, antikoncepce, IVF, klonování, ateistická sexuální výchova, atd. které světově propagují vlivní lidé, kteří kontrolují média a ovlivňují vlády národů, ale pravda a láska jsou silnější zbraně i u nemohoucích. Bůh nakonec zvítězí! [Instrukce *Donum vitae* je k dispozici v českém ústředí. Stojí 24 Kč + 15 Kč poštovné.]

Nový učitelský pár

*Nie vy ste si **vyvolili** mňa, ale ja som si **vyvolil** vás a ustanovil som vás, aby ste išli a prinášali ovocie a aby vaše ovocie zostalo; aby vám Otec dal všetko, o čo ho budete prosiť v mojom mene. (Jn 15,16)*

Od konca marca sa počet certifikovaných učiteľov LPP opäť rozrástol. Prípravný a testovací proces učiteľov symptotermálnej metódy PPR podľa Kippley-Prem prístupu úspešne dokončili manželja Jaroslav a Ludmila Bencovi z Košíc. Sú manželmi od roku 2000 a spoločne vychovávajú trojročnú dcérku Karolíunku.

„V roku 2005 sme sa stali saleziánmi spolupracovníkmi, za čo ďakujeme Pánovi, že nám dal možnosť žiť v spoločenstve mladých, im pomáhať a slúžiť v stopách Don Bosca. Cítili sme potrebu robiť niečo pre Boha a miestnu Cirkev a po absolvovaní kurzu u manželov Slobodníkových bolo rozhodnuté. Budeme slúžiť ako učiteľský pár. (síce nám to trvalo 5 rokov, pokiaľ sme sa rozhodli, ale podarilo sa). Vidíme, že mnoho manželských párov i z radov veriacich nežije manželskú čistotu a majú s ňou problém. Preto, by sme im radi pomáhali nachádzať tú správnu cestu, cestu lásky, vernosti a pravdy až do večnosti.“
Ludka dopĺňa:

„Dotýka sa nás i život matiek (najmä mňa), cítim, že mojim povolaním je pomáhať tehotným mamičkám, matkám po pôrode a to najmä s dojčením a starostlivosťou o dieťaťko. Preto som rada, že Liga vyvíja úsilie prezentovať ekologické dojčenie ako tú najsprávnejšiu cestu o starostlivosti o dieťa. A prosím tých z vás, ktorí ste veriaci o modlitby za nás a ľudí, ktorí sa na nás obrátia, aby naša služba nabrala ten najlepší kurz. ;-“

NOVINY Z RODINY LPP vydáva päťkrát ročne jako členský bulletin Ústředí Ligy pár páru v České republice, David a Michaela Prentisovi, Fügnerova 143/9, 272 01 Kladno, tel: 312 686 642, e-mail: lpp@lpp.cz, internet: www.lpp.cz. Minimální členský příspěvek 130 Kč/150 Sk ročně. Adresa na Slovensku: LPP, Manželja Jozef a Simona Predáčovci, Slovenskej armády 15, 953 01 Zlaté Moravce, tel.: 037-6421426, e-mail: lpp@lpp.sk, internet: www.lpp.sk. Kurzy PPR pro manžele a snoubence - 4 setkání po 2½ hodinách, většinou v měsíčních intervalech. Kurzovné: v ČR 300 Kč, v SR 400 Sk za pár. Jsme vděční za příspěvky pro práci Ligy.